

skete der ingen Ændringer i Folketinget, hvor man sluttelig enstemmigt vedtog Forslaget, som det nu foreligger.

Birch: Vi har som bekendt i Juni 1922 i dette høje Ting beskæftiget os ret indgaaende med de almindelige Principper for Anskaffelse af og Drift af en Statsisbryder, og jeg skal derfor ikke komme dybt ind paa denne Side af Sagen, men holde mig til, hvad der siden da er hændt. Det første, man dér maa pege paa, er jo det, at vi i 1923—24 har haft en, om jeg saa maa sige, regulær Isvinter, der var ganske haard, varede fra omkring Nytaar til ultimo Marts og medførte, at der var i høj Grad isfyldt fra Skagerak til Østersøen. Her blev altsaa rig Lejlighed til at prøve den Isbryder, om hvilken vi talte i 1922, og man har nu noget at holde sig til. Det er da rart at kunne konstatere, at Erfaringerne saa at sige paa alle Punkter har svaret til Forventningerne, at det har vist sig, at „Isbjørn“ har en fortræffelig Isbrydningsevne, Manøvreevne, Evne til at bugsere og alt, hvad der i saa Henseende kan forlanges af den. Herom faar vi fortræffelig Vejledning ved at slaa op i de Bilag, der følger med Lovforslaget. Jeg skal pege paa Bilag 1, der giver en Oversigt over det udførte Arbejde i al Almindelighed, og Bilag 7, der giver et Dagbogsuddrag, Dokumenter, af hvilke selv Lægmanden kan have Interesse og lære en hel Del. Naar man vil naa til en Konklusion, har det dog, synes jeg, sin Betydning ogsaa at kunne finde Vejledning fra sagkyndig Side, og i Bilag 2 gengives en Henvendelse fra Dampskibsrederiforeningen til Handelsministeriet, i hvilken man paa den mest uforbeholdne Maade takker for, hvad der er sket, udtaler sin Anerkendelse over den Maade, hvorpaa Istjenesten her i Landet har været organiseret og ledet, og udtaler sig om, hvilken stor Nyttevirkning Materiellet har haft, ligesom man anerkender det fortræffelige Samarbejde, der har været mellem Ismeldingstjenesten, indkommende og udgaaende Skibe og Isbrydningstjenesten, ja, man gaar endogsaa saa vidt — det ligger vist udenfor Sædvænen i den Slags Skrivelser —, at man ganske særligt peger paa de Mænd, der har ført og arbejdet i Isbryderen, saa at man beder Ministeriet lade disse Mænd, Føreren og Besætningen, blive bekendt med Dampskibsrederiforeningens Paaskønnelse. Det er jo en saa uforbeholden Anerkendelse, som man sjældent ser den.

En Ting har man tillige erfaret — men den var forudset —, den nemlig, at

„Isbjørn“ alene ikke vilde være i Stand til at udføre den Isbrydningstjeneste, som kan være ønskelig her i Landet, og vi ser derfor, at Provinshandelskammeret henvender sig til Ministeriet i denne Sag. Saaledes som det allerede er antydnet af den højtærede Minister, drejer Henvendelsen sig ikke blot om at sige Tak for, hvad der allerede er sket, men man beder tillige om, at vi maa faa endnu en Isbryder. Senere har det vist sig ved Forespørgsler fra Ministeriet, at ogsaa Provinshavnene for en stor Del slutter sig til det fremsatte Ønske. Jeg maa maaske allerede her nævne, at det er 24 Havne — jeg tror ikke, jeg husker fejl —, der har sluttet sig til Ønsket, medens kun nogle ganske faa Stykker har stillet sig imod det af bestemte Grunde, som jeg senere skal komme tilbage til. Jeg finder det da ganske naturligt, at den højtærede Minister overfor saa indtrængende Henvendelser og overfor saa gode Erfaringer har fundet Anledning til at tage Sagen op, og det er Resultaterne af Ministeriets Virksomhed, der i Dag foreligger her.

Der er for det første udarbejdet Planer til en noget mindre Isbryder end „Isbjørn“, og man har fremskaffet Overslag over, hvad et saadant Skib vil koste, Overslag, der viser, at Isbryderen ikke vil komme til at koste over 1 060 000 Kr. Endvidere er det planlagt og gennem Samarbejde med Provinshavnene forberedt, at disse Havne skal tilskyde 500 000 Kr. til Anskaffelsen af Isbryderen, medens det er beregnet, at Staten selv skal tilskyde — eller maa jeg sige: staa i Forskud for — 560 000 Kr.; jeg skal senere komme tilbage til dette „staa i Forskud for“, idet jeg mener, at man ikke maa overse det Moment af Sagen, som jeg her berører og senere kommer tilbage til lidt mere indgaaende. Endvidere er det anslaaet, at Driftsudgifterne, Rente og Amortisation af Pengene gennem 30 Aar vil andrage 135 000 Kr. om Aaret. Det er Hensigten, at de Havne, der er interesserede i Spørgsmaalet — der er regnet med Havne med mindst 5 Meters Vanddybde —, skal tilskyde 120 000 Kr. om Aaret efter Regler, der udarbejdes af Ministeriet. I denne Forbindelse skal det nævnes, at Havnene efter Lovforslaget vil faa Adgang til at dække sig for denne Udgift ved at lægge en Vareafgift paa de indgaaende Varer, men det staar til Havnene selv, om de vil betale ud af deres Kasse det Beløb, der skal tilsvares, eller dække sig for den ved Opkrævning af en Vareafgift. Der er med Hensyn til Dækningen af Udgifterne ved Isbrydningstjenesten en Forskel paa